

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קטו

קטו

עין משפט
נר מצוה

למה חזרין וממשכנין? הרי עליו להחזיר לו למחר: שלא ספק שצ"ע משמטו: ולאו יעשה מטלטלין אצל בניו: שלא ימות בעד המשכון מוחזר לו ויהא מטלטלין אצל בניו: טעמא דהדר משכניה: שהיה צ"ע כשמת לוה: למה משכנין הורה אור

למה חזרין וממשכנין? הרי עליו להחזיר לו למחר: שלא ספק שצ"ע משמטו: ולאו יעשה מטלטלין אצל בניו: שלא ימות בעד המשכון מוחזר לו ויהא מטלטלין אצל בניו: טעמא דהדר משכניה: שהיה צ"ע כשמת לוה: למה משכנין הורה אור

מעיקרא: דבר שעליו להחזיר מה מוטיל לו: שלא ספק שצ"ע משמטו וכו'. דממשכניה קנייה ובי מהדר ליה הוה פקדון גביה: בני אס טרבה לרעך או אס נוקשה באמרי פיך: שהיוטו בדברים: עשה ולא ופגלל: התרפס יד אס ערבת, ואס לא ערבת אלא נוקשה באונאה דברים רבב רעין=הרבה עליו רעים לבקש מחילה: אס ממון יש לו בידך: אס נעשה לו ערב ואס טוקש בדברים רבב רעין: לנז שני: כמו דבר אחר: לביטו: של לוה במלוה אי אהה נכנס אצל אהה נכנס למשכנו חוב אחר שאינה מלוה: שכן פונדק: השכיר לו פונדק: דיוקנאות: לר לו לירות צביתו בשכר: משיאש אס רע: שאהה ואלא וכנס אלה שחרית וערבית: מכדי בעלמא דריש טעמא דקרא: אפי"ל ולא מפרש טעמא כדאוקימנא גבי חובל: מתני' משום שני כלים: העלוונה רכב והסתחונה ריחים: גמ' לשאר

למה חזרין וממשכנין? שלא תהא שביעית משמטתו ולא יעשה מטלטלין אצל בניו מעמא דהדר ומשכניה הא לא הדר ומשכניה לא אמר רב אדא בר מתנא ולא תרוצי קא מתרצת לה תריץ הכי וכו' מאחר שמתחילין למה ממשכנין מעיקרא שלא תהא שביעית משמטתו ולא יעשה מטלטלין אצל בניו *ת"ר *לא תכא אל ביתו לעבוס עובדו לביתו *אי אהה נכנס אבל יאתה נכנס לביתו של ערבובן הוא אומר לקח בגדו כי ערב ור וגו' ואמר בני אס ערבת לרעך תקעת לך בפקדון נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בבה רעך לך התרפס *ורבב רעין: אס ממון יש לו בידך התר לו פיסת די ואס לאו הרבה עליו רעים לצד שני לביתו אי אתה נכנס אבל יאתה נכנס: לשכר חתף לשכר חמר לשכר פונדק לשכר דיוקנאות, יכול אפי"ל וקפועליו במלוה *ת"ל *משאת מאוכזת מתני' אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה שנאמר לא תחבול

אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה לא ממשכנין אותה: וה"ל אמאי לא פריך מהכא לשמואל *דמשמע הא אחרים ממשכנין וליכא למימר דהאי אין ממשכנין (א) דהייט אין מנתחין הא אחרים מנתחין דהא לא תחבול כתיב דמשמע צבית ומגלן לאסור ניותו דמורכבן ליכא למיגזר בשליח צ"ד גזירה שמה יכנס צביתו דשליח צ"ד ליכא למיגזר מדשרי בעלמא לגמח ולא גזרינן ואין סברא לגזור בצלמנה ויחר משום דליח צבית הרי לאוין וי"ל דלכך לא פריך ממתניתין דהכא משום דליכא למידיחי אין ממשכנין אותה משום לאו דלא תחבול הא אחרים לית צבו האי לאו לכך עדיפא ליה למיפך מצבייתא ור"ש דקאמר בגמ' עשירה ממשכנין אותה איכא למימר נמי דסבר כשמואל וממשכנין היינו מנתחין לדדידיה ענייה דקאמר אין ממשכנין אותה היינו אין מנתחין דטעמא דהתה משיאש אס רע בשכנותיה שייך אפילו צביתוהא והא דכתיב רחמנא לא תחבול ולא כתיב לא תחטא היינו כדי לחייב על משכון שני לאוין אבל קשה דאי סבר ר"ש כשמואל ולא שרי בעשירה אלא ניותו ותיק שרי ניותו בין בעשירה בין צביתיה ח"כ מחמיר ר"ש יותר מתיק ולשון דברייתא משמע שכל להקל ולהחמיר בעשירה מה שאסר ת"ק לכך נראה דר"ש לית ליה דשמואל ומתיר למשכן עשירה ושאר בני ארס וה"ל למפקד שפיר לשמואל מר"ש אלא דלא חייבי ר"ש במתני' אלא צביתא ושפיר פריך מצבייתא אחריתי ועוד נראה לפרש דלכ"ע לא יחבול ריחים ולא תחבול בגד אלמנה אחת קרא לאסור צביתו דשרי בעלמא והא דאפקיה בלשון חבלה ולא בלשון ניותו כדי לעבור במשכון שני לאוין ולהכי לעיל כי חקשין מינייהו לשמואל אילתקדין לטעמי לעבור בשני לאוין ולא קאמר לאסור ניותו משום דהוה קשה ליה אמאי אפקיה בלשון חבלה והט"ו דאילתקדין לטעמי

קבא א ב מיי ס"ג
מכ"ל מלוה ולוה
ס"ג ס סג לאוין קמח
טו"ש"ס ח"מ ס"י כו
ס"י טו:
קבב ג ד ה מיי"ט
סלכ"ז טו"ש"ט
ס"ס פני"ד י:
ל"ק ח"ת טמ"ט
א"תו (ל"ד) ט"ז
(ט) ט"ז ט"ז טמ"ט
(ל) ט"ז ט"ז טמ"ט
(מ) ט"ז ט"ז טמ"ט
קבג ו ז ח מיי"ט
א ז ו עי"ן טמ"ט
ובמ"מ טו"ש"ט ס"ס
ט"ז:
קבד ח מיי"ט טמ"ט
ז טו"ש"ט
ט"ז:
קבה ט מיי"ט טמ"ט
ז עי"ן טמ"ט
ובמ"מ:
א"ל ז"כ:
(ט) ל"ג ו ז"כ
(ז) א"ל ז"כ
א ימ"ג ח"כ א"ל
(א"ל ז"כ)
חמ"ג

בגד אלמנה: גמ' ת"ד *אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה דברי ר' יהודה, ר"ש אומר עשירה ממשכנין אותה ענייה אין ממשכנין אותה *שאחה חייב להחזיר לה ואחה משיאש שם רע בשכנותיה *למימרא דר' יהודה לא דריש טעמא דקרא והא איפכא שמעינן להו *דתניא *ולא ירבה לו נשים ד' יהודה אומר מרבה הוא ובלבד שלא יהו מסירות את לבו ר"ש אומר אפילו אחת והיא מסירה את לבו ה"ו לא ישאנה א"כ מה ת"ל ולא ירבה לו נשים: אפילו באבניל לעולם ר' יהודה לא דריש טעמא דקרא ושאיני הכא דמפרש קרא ולא ירבה לו נשים ולא יסור- מאי טעמא לא ירבה לו נשים משום דלא יסור, ור"ש מכדי: בעלמא דרשינן טעמא דקרא, לכתוב רחמנא לא ירבה ולא בעינן לא יסור' ואנא ידענא מאי טעמא לא ירבה משום דלא יסור, לא יסור' דכתב רחמנא למה לי- אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זה לא ישאנה: מתני' תחבול את הריחים עובר משום לא תעשה וחייב משום שני כלים שנאמר *לא יחבול ריחים ורכב" וז"ל ריחים ורכב בלבד אמרו אלא כל דבר שעושיין בו אוכל נפש שנאמר *כי נפש הוא חובל": גמ' אמר רב הונא חבל: ריחים לוקה שתיים משום ריחים ומשום *כי נפש הוא חובל: ריחים ורכב לוקה שלש משום ריחים ורכב ומשום *כי נפש הוא חובל" *ר"ב יהודה אמר חבל: ריחים לוקה אחת, ורכב לוקה אחת, ריחים ורכב לוקה שתיים, *כי נפש הוא חובל" לשאר

הגדרת הב"ח
(ב) חוס' ר"ה אלמנה
וכי' אין ממשכנין היינו
כ"ל ואת ד' מתק:

רש"י ז"ל אפילו ניותו
כלים וכו'

בגד אלמנה: גמ' ת"ד *אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה דברי ר' יהודה, ר"ש אומר עשירה ממשכנין אותה ענייה אין ממשכנין אותה *שאחה חייב להחזיר לה ואחה משיאש שם רע בשכנותיה *למימרא דר' יהודה לא דריש טעמא דקרא והא איפכא שמעינן להו *דתניא *ולא ירבה לו נשים ד' יהודה אומר מרבה הוא ובלבד שלא יהו מסירות את לבו ר"ש אומר אפילו אחת והיא מסירה את לבו ה"ו לא ישאנה א"כ מה ת"ל ולא ירבה לו נשים: אפילו באבניל לעולם ר' יהודה לא דריש טעמא דקרא ושאיני הכא דמפרש קרא ולא ירבה לו נשים ולא יסור- מאי טעמא לא ירבה לו נשים משום דלא יסור, ור"ש מכדי: בעלמא דרשינן טעמא דקרא, לכתוב רחמנא לא ירבה ולא בעינן לא יסור' ואנא ידענא מאי טעמא לא ירבה משום דלא יסור, לא יסור' דכתב רחמנא למה לי- אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זה לא ישאנה: מתני' תחבול את הריחים עובר משום לא תעשה וחייב משום שני כלים שנאמר *לא יחבול ריחים ורכב" וז"ל ריחים ורכב בלבד אמרו אלא כל דבר שעושיין בו אוכל נפש שנאמר *כי נפש הוא חובל": גמ' אמר רב הונא חבל: ריחים לוקה שתיים משום ריחים ומשום *כי נפש הוא חובל: ריחים ורכב לוקה שלש משום ריחים ורכב ומשום *כי נפש הוא חובל" *ר"ב יהודה אמר חבל: ריחים לוקה אחת, ורכב לוקה אחת, ריחים ורכב לוקה שתיים, *כי נפש הוא חובל" לשאר

למה חזרין וממשכנין? הרי עליו להחזיר לו למחר: שלא ספק שצ"ע משמטו: ולאו יעשה מטלטלין אצל בניו: שלא ימות בעד המשכון מוחזר לו ויהא מטלטלין אצל בניו: טעמא דהדר משכניה: שהיה צ"ע כשמת לוה: למה משכנין הורה אור

למה חזרין וממשכנין? הרי עליו להחזיר לו למחר: שלא ספק שצ"ע משמטו: ולאו יעשה מטלטלין אצל בניו: שלא ימות בעד המשכון מוחזר לו ויהא מטלטלין אצל בניו: טעמא דהדר משכניה: שהיה צ"ע כשמת לוה: למה משכנין הורה אור

למה חזרין וממשכנין? הרי עליו להחזיר לו למחר: שלא ספק שצ"ע משמטו: ולאו יעשה מטלטלין אצל בניו: שלא ימות בעד המשכון מוחזר לו ויהא מטלטלין אצל בניו: טעמא דהדר משכניה: שהיה צ"ע כשמת לוה: למה משכנין הורה אור

בגד אלמנה: גמ' ת"ד *אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה דברי ר' יהודה, ר"ש אומר עשירה ממשכנין אותה ענייה אין ממשכנין אותה *שאחה חייב להחזיר לה ואחה משיאש שם רע בשכנותיה *למימרא דר' יהודה לא דריש טעמא דקרא והא איפכא שמעינן להו *דתניא *ולא ירבה לו נשים ד' יהודה אומר מרבה הוא ובלבד שלא יהו מסירות את לבו ר"ש אומר אפילו אחת והיא מסירה את לבו ה"ו לא ישאנה א"כ מה ת"ל ולא ירבה לו נשים: אפילו באבניל לעולם ר' יהודה לא דריש טעמא דקרא ושאיני הכא דמפרש קרא ולא ירבה לו נשים ולא יסור- מאי טעמא לא ירבה לו נשים משום דלא יסור, ור"ש מכדי: בעלמא דרשינן טעמא דקרא, לכתוב רחמנא לא ירבה ולא בעינן לא יסור' ואנא ידענא מאי טעמא לא ירבה משום דלא יסור, לא יסור' דכתב רחמנא למה לי- אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זה לא ישאנה: מתני' תחבול את הריחים עובר משום לא תעשה וחייב משום שני כלים שנאמר *לא יחבול ריחים ורכב" וז"ל ריחים ורכב בלבד אמרו אלא כל דבר שעושיין בו אוכל נפש שנאמר *כי נפש הוא חובל": גמ' אמר רב הונא חבל: ריחים לוקה שתיים משום ריחים ומשום *כי נפש הוא חובל: ריחים ורכב לוקה שלש משום ריחים ורכב ומשום *כי נפש הוא חובל" *ר"ב יהודה אמר חבל: ריחים לוקה אחת, ורכב לוקה אחת, ריחים ורכב לוקה שתיים, *כי נפש הוא חובל" לשאר

